

давката, нито ний сѣмъ достойни, мыслижъ, да я имаы. Ный я проваждамы да продава цвѣтъя и да пѣе въ града на госпожытѣ, и съ туй печелимъ повече отъ колкото бы ни докарала ако шеташе намъ; тя има еще и другы обязанности *покрыты подѣ триандафилъ* (а).

— Другы обязанности рече Нигерь. Не е ли много млада?

— Овѣмѣй, добытъко! Извика благородната Стратоника. Ты мнѣ слышъ че освѣнъ Коринскытѣ игры нема другы? И дважъ по голѣма да бѣше пакѣ щѣше да е жално да стане Весталка доброто момиче!

— Не кажи ми Стратонико, попыта Лидонѣ, дѣ случи ты прекрасната и нѣжна тѣзи робыня? Прѣинчаше ѣ да служи на нѣкоя голѣма римска госпожа, а не да шета на тебе.

— Но истина, отговори Стратоника, днесъ или утрѣ ще я продамъ и ще намѣрижъ щастіето си. Дѣ ли я случихъ, рече ты?

— Да.

— Когато робынята ми Гроздана . . . Помнишъ ли Гроздана, Нигере?

— Да, струва ми се че еще я гледамъ съ не съразмѣрнытѣ ѣ рѣцѣ, съ лице като на комическа маска. Тако ми Плутоня, какъ да забравжъ тѣзи блага душа?

— Не та е срамъ, животно, да са поругавашъ съ умрѣлытѣ? Когато умрѣ робынята ми Гроздана, (голѣмо нещастіе за мене) отидохъ на назаря за да си купжъ друга. Но, ей ми Боговетѣ! цѣната на робынитѣ толкози бѣше са покачила и парытѣ толкози бѣхжъ рѣдкы шото безъ малко щѣхъ да са вържъ праздна, когато единѣ търговецъ ми каза: искашъ ли евтина робыня? имамъ едно момиче което ти го давамъ за нищо, то е малко, дѣте еще, но духовито и хрисимо, пріятно и умно; то пѣе, шіе, прѣисхожда отъ добъръ родъ, азъ та увѣрявамъ. Отъ дѣ е, попытахъ го. Тессалийка, отговори той. Азъ като познавахъ колко сж будны и сжжны Тессалийкытѣ казахъ му че искамъ да я виджъ. Намѣрихъ я сжщо таквази каквато и гледате сега, бѣше само помалка на възрастъ и на лице. Виждаше са твърдѣ трѣплива, бѣше кръстосала малкытѣ сп рѣцѣ на гърдытѣ и очитѣ ѣ наведены. Попытахъ го колко нека; цѣната не ми са видѣ голѣма, и тосъ часъ купихъ момичето. Но възобрази си, пріятелю! колко останжъ като грѣмвѣята когато разумѣхъ че е слѣпа. Ахъ разбойникытѣ, дѣто ми я продаде! викахъ, обиколихъ сичкытѣ начаства на града; влѣхвешкыйтѣ търговецъ бѣ побѣгнѣлъ. Азъ са

(а) Фраза на древнитѣ Римляны и значи тайность. Триандафилъ бѣше священна пѣлѣма на Арпократа, бога на мълченъто.